

CIVTADANIA

SETMANARI D'ESQUERRES

ANY II

La Bisbal, 18 de Maig de 1933

NUM. 57

EDITORIAL

Inconseqüència

Després de dos anys de República, sembla que ja seria hora que els homes que senten l'esquerrisme veritablement, en els actes privats de la seva vida, actuessin absolutament d'acord amb les idees que pregonen. Si un home escridassa dels capellans i de l'església, és evident que hauria de prescindir-ne en els seus actes familiars. Altrament, és perdre el temps, puix que si s'espera que els anys i les lleis únicament, siguin els encarregats de treure i anular la preponderància ridícula de l'església, la feina s'allargassarà indefinidament i no arribarem mai a aquella fita que els homes laics desitgem.

Amb motiu de les comurions que es van fent aquests dies, hem vist com anaven perdent paulatinament la seva preponderància però d'una manera tan suau, que gairebé ni es nota a simple vista. Quans fills d'homes que es diuen republicans i lliure pensadors van encara a doctrina i fan la comunió? I perquè és això possible? Tot i que ens dol confessar-ho, hem de convenir que hi ha massa inconseqüència en els estaments que es diuen esquerrans. Manca d'energia en els homes—ja alliberats de prejudicis i supersticions—i estúpida ignorància en les dones, vanitat potser, que ja que no vulguin desapropiar l'ocasió de produir un espectacle del qual en són actors els fills llurs, encara que sigui en contraposició amb els desitjos i l'opinió dels seus marits respectius.

Per aquest camí equivocac no farem pas drecera. Totes les lleis que es dictin encaminades a afèblir la preponderància de l'església dins la vida del nostre poble, dins la vida de les llars mateixes, seran ben poca cosa si no es dona un segell de conseqüència absoluta als actes de cada ú.

Avui que la República ha reconegut a les dones uns drets que l'eleven a la categoria plena de ciutadanes d'un poble, de ciutadanes del món, les dones tenen l'obligació d'educar-se convenientment amb el fi de respondre a la confiança en elles dipositada. Si reconeixen que no tenen aquesta educació elemental, si reconeixen que no estan suficientment preparades, les dones no han de voler dirigir els actes públics dels seus fills, deixant que ho faci qui tingui la preparació que a elles els manca. Només quan les dones sàpiguen complir dignament amb els seus deures, s'els podrà deixar portar la direcció. Els homes, ara com ara, són qui deuen imposar-se, ja que no costa gaire de parlar i de situar-se políticament amb paraules, però després vénen els contrassentits i l'evidència posa moltes coses al descobert.

Molts homes us diran que ells no volen posar la guerra a casa seva i que per liberalisme deixen que facin i desfacin les seves mullers. En aquesta frase no hi cerqueu pas cap bri de filosofia. És un pur sofisme. A una dona que estigui corcada pels prejudicis ancestrals, no li calen liberalismes. Més que un marit liberal, la dona necessita un marit company o un marit mestre. Necessita qui l'ensenyi, qui li tregui les teranyines del cervell; necessita qui sàpiga elevar-la de la categoria de bèstia de la llar, a la de dona conscient, a la de ciutadana perfecta i educada.

Meditem tots plegats prop de la manera que tenim de parlar i de comportar-nos. Procurem allunyar l'inconseqüència de les petjades que donem quotidianament. La meditació profunda és el remei més efectiu per guarir la xacra que ens lleva la conseqüència i ens ridiculitza massa sovint.

Les dones encara no estan decisivament incorporades a l'esperit de la República que tan bé ha fet per elles. Potser els costarà qui-sap-lo de comprendre el que és la República i el que poden ésser els seus postulats. Però també arribarà el dia que tots ho veurem amb claretat i aleshores les dones rutinàries d'avui seran les seves fervides defensoras, perquè pel seu humanisme, ningú com la dona en sortirà redimida. Inconseqüència no. Ni liberalisme mal entès amb les dones. Per redimir-les el que cal és elevar el seu nivell cultural.

Si el Govern Azaña caigués, el feixisme obtindria la primera victòria.

Casar-se?

Ai volgut company Molla

Qui és que en les hores alegres de la joventut no ha sentit un desig imperiós d'unir-se per sempre amb una d'aquelles gràcils companyes de balls i de festes, que talment com unes joguines de cristall ens brinden les notes sonores de les seves rialles ingènues? Crec que ningú. Passen els anys però, i amb ells vénen al damunt altres preocupacions més serioses al pendre contacte amb les necessitats de la vida i les il·lusions d'ahir, forjades fàcilment, és tornen gairebé irrealitzables si hom no es deixa portar per una passió irreflexible. Recordo haver afirmat mantes vegades que solament es casen els inconscients i els enamorats, afirmació deixada anar en conversacions d'amics i amb la qual, cal dir-ho, pretenia més aviat donar una nota greu que no pas una raó convincent. De totes maneres cal reconèixer que per anar al matrimoni, avui, sense tenir abans resolta una altra qüestió material i d'una importància única en la vida de la llar, es propi d'enamorats, i per lo tant, d'inconscients. Una inconsciència, si es vol, amable, però que a la fi dona uns resultats deplorables.

Evidentment tenim dos problemes per resoldre en la vida: l'econòmic i el sentimental i cal acceptar que la vida és incompleta sense obtenir la solució dels dos. Tots dos importants, però que cal resoldre per ordre. Primer tenir una base tan sòlida com sigui possible per

assentar-hi els fonaments de la nova vida, en la qual, a l'hora d'edificar-la, cal que hi prevalgui únicament el desig de solucionar el nostre problema sentimental. De no fer-ho aixís, caure en el desig pueril de solucionar amb un, els dos problemes, no pot donar-nos res més que una solució fictícia i per tant fàcilment enderrocable.

Es ben simpàtic el gest d'aquells que es llencen a la nova vida amb el bagatge de la seva joventut i del seu entusiasme, però, quantes vegades aquest desig incontrollat no queda totalment desfet després de passar el lllindar dels primers encisos i de les primeres il·lusions? Cal la constitució d'una unió sòlida a base del propi coneixement i de la mútua comprensió, convergint els sentiments en el millorament de la llar, en l'ambició d'una vida millor, per arribara assolir una vida feliç, que com deia Pascal, cal que comenci per l'amor i acabi per l'ambició. I per a poder arribar aquí hi han una sèrie d'inconvenients imposats per la manera d'ésser d'avui dia.

Quan neix l'home els pares pensen en el servei militar; quan és la dona el nou nat, es pensa en un bon casament. Casar-se, parlant en termes generals i salvant totes les excepcions que es vulguin, significa per l'home tenir qui el cuidi i per la dona un segur de vida. Es senzillament horrorós, però és veritat. Casar-se per viure deslligats quan és el matrimoni el lligam que ha de fondre dues vides en una sola comunitat matçada per les contraposi-

Ateneu Pi i Margall

DILLUNS VINENT A DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT
Gran acte d'afirmació republicana

Na Núria Oromí

Del «Grup Femení d'Esquerra Republicana», parlarà de «LA DONA EN LA POLITICA».

En Joan Casanoves

Sots-president del Parlament i diputat per aquesta circumscripció, dissertarà sobre el tema: «DOS ANYS DE REPUBLICA».

cions en l'apreciació dels fets, però convergents sempre, en la solució definitiva. Casar-se és companyerisme perquè aquest sentiment es moltes vegades més fort que l'apreci als ésser que viuen amb nosaltres, puix que els deixem per anar amb les nostres amistats, amb les quals hi trobem aquells punts de coincidència que no tenim a casa. I per suplantar totes aquestes deficiències tenim, com a confirmació definitiva, aquella dita popular que diu que els fills lliguen el matrimoni, lo qual vol dir que calen uns sentiments fóra de l'òrbita personal dels dos esposos.

Avui, encara, els dos sexes vivim dos mons diferents. Caldria fer desaparèixer aquesta barrera i fer possible l'amistat més estricta entre l'home i la dona, meta d'intencions sexuals, les quals veiem instigades per aquesta separació. I seria en la convivència començada a l'escola, com ens seria possible de descobrir fondes amistats i avinences temperamentals en el sexe oposat lo qual ens permetria un millor encert a l'hora d'escollir i no seria un atzar ni una casualitat tan rara la coneixença entre dues persones diferents.

L'amor no és pas una atracció física, principalment, sinó que és la coincidència absoluta en tots els ordres de la vida moral. Victor Hugo ha dit que l'home pensa i la dona somnia, i jo crec que efectivament, és amb aquests dos sentiments que hom basteix l'edifici de la vida.

Avui, quant un meu estimat amic es trobarà en ple viatge de noces m'he fet totes aquestes reflexions, deslligades, puix que el problema matrimonial, de per si sol, ja porta una sèrie de complicacions que jo no sóc pas qui per sospesar i solucionar. Del matrimoni, cada ú en té un concepte diferent i cada ú es creu posseir el millor. Casar-se o no casar-se? El problema és aquí i jo crec que efectivament, cal casar-se. No vull que hom em prengui per un derrotista del matrimoni. Cal casar-se, però amb plena consciència i no refiant-se pas de que avui ja hi ha el divorci, necessari, però, en casos extrems.

J. GINESTA i BALMANYA

ARTUR MENÉNDEZ, ALLIBERAT

Artur Menéndez, el republicà fervent i meritíssim, que ha donat manetes proves d'amor a la República, és en llibertat! No podia ésser menys! No podia tenir-se un instant més entre reixes a un home que constantment ha vingut treballant per l'estabilització del règim.

Menéndez, gran aimant de Catalunya, servidor lleial de la República mereix de tot el nostre poble la confiança més unànime i indiscutible.

Si un jorn degut a les immoralitats d'un militar moralment desprestigiad, físicament degenerat, degut també a una justícia en la qual encara deuen entrar-hi els vertaders dies de la revolució, fou sotmès a un empresonament indigne, avui, altra volta lliure, apareix a la nostra vista amb una esplèndida aurèola d'executòria digníssima i veu-xació pacientment sofrida.

Saludem En Artur Menéndez, el republicà sincer, l'aimant fervent de Catalunya, el servidor exemplar de les llibertats i per damunt d'aquests tres sagraments que venim d'esmentar, l'home honest, digne i austre!

VIGO

Visites presidencials

Aquests darrers temps hem tingut la sort de rebre moltes visites dels nostres homes polítics.

El dia del míting a la plaça de Vista Alegre va ésser el gran dia per la democràcia basca. Qui ho va dir que no hi havia opinió republicana al País Basc? Llegiu els diaris, mireu les fotografies. Hauria estat la Monumental de Barcelona i s'hauria omplert el mateix. En Marcel·lí va ésser «l'as», el campió d'aquell dia. Va fer la competència a l'Azaña.

«La opinió está aquí. ¿Dónde están ellos?»—va preguntar el President del Consell—. Es massa optimista el senyor Azaña. «Ellos» es trobaven tots, el diumenge següent, a San Sebastian, a l'acte d'afirmació nacionalista. De segur que hi havia més animació a Donostia el dia 16 que a Bilbao el dia 9. Malaguanyat nacionalisme, que es fa incompatible amb les idees democràtiques!

Va ésser impressionant, emocionant l'arribada del senyor Alcalà Zamora, el diumenge passat. Quins visques! Quins aplaudiments! Simpatia per la República sentia sens dubte la gent que l'aclamava. I, sobre tot, simpatia personal per «Don Niceto», per ell que 'és la simpatia personificada. Les dones hi estan encantades, principalment les joves solteres. Es que veuen en ell el «papá» model, endevinen que deu ésser d'aquells que no saben oposar-se mai als capricis de la seva filla, que no saben dir-li que no, sobre tot si els ho demana pujant-los a la falda i fent-los quatre moxaines.

Dia inoblidable, el 2 de Maig. Aniversari de la «carlistada» de l'any 1874. Malgrat les aparences, Bilbao ha estat sempre essencialment liberal. No cal sinó recordar els fets que hem commemorat aquests dies: l'heròica defensa dels «auxiliars» contra l'invasió carlista. Per recordar aquella gesta va fundar-se la nostra benvolguda societat «El Sitio» que ha mantingut el caliu dels ideals nobles i generosos, durant els temps en que el dir-se liberal era un perill, en que l'ésser republicà era poc menys que un acte d'heroïsmes.

Presidint la «procesi3n cívica» va pujar el Sr. Alcalà Zamora al cementiri de Mallona, on reposen els morts gloriosos... Paraules de l'alcalde i d'En Prieto... Magnífic discurs del President... Emoció gran, indescriptible. Cosa mai vista.

La nota més simpàtica va ésser la representació de «Unió Femenina Republicana». Veniu, veniu aquí, i us en convencereu. Són boniques, o no? I també han tingut el seu heroïsmes, elles. «Ahí es nada» ésser republicanes—una cosa que fa tant ordinari, i a Bilbao!—exposant-se, per culpa d'aixó, a quedar-se sense «novio»!

Mentres tant, els beúnzas, pildain i lamamiés s'estaven arraulits al

fons del fons de les respectives caverres.

Va haver-hi enrenou ahir pel carrer. Corregudes dels guàrdies d'assalt, detencions... Però el senyor Donoso Cortés, amb molta «donosura» i amb molta «cortesía» va publicar un ban on deia que pegaria de ferm al qui mugués més gatzara. I avui ja tothom estava «traquil».

Em sap molt greu tenir de mostrar-me, cada dia més, contrari al nacionalisme basc, jo que he estat sempre tant catalanista. Però estic segur que la majoria dels que a Catalunya encara es senten separatistes, si vinguessin aquí es tornarien «mekatófils» com jo. Aquí se li acut protestar contra la República en nom de la llibertat d'Euzkadi? La República donarà l'autonomia a Euzkadi si els bascos demostren que la volen i la demanen com va demanar-la Catalunya. Ho hauria fet mai la monarquia? Però es veu que no es pas aixó el que volen. El problema del País Basc no és pas precisament un problema de nacionalisme.

Bilbao 4 Maig 1933.

F. CANYÁ

DE CORSA

La renovació d'Ajuntaments que dintre pocs dies tindrà lloc a Catalunya, ha impressionat ben favorablement als elements d'esquerra, els quals confien en que serà una renovació ben profitosa. Certs joves entusiastes i desitjosos del millorament del nostre poble, segons el nostre concepte, han vingut actuant per a fer possible que l'autonomia sigui l'arma defensora dels drets, que fins ara eren impossibles defensar.

També hem observat que des de molts anys els consellers ho han estat per influència, i aixó, a nosaltres, no ens convenç. L'opinió més generalitzada i essencial, és que tot conseller deu ésser elegit per votació directa del poble, puix que així podríem veure defensar llurs drets a elements la tasca dels quals no hem pas vist fins avui.

Cal reconèixer que en la majoria dels pobles els elements de l'Ajuntament han estat posats, com ens trobem ara, per l'article 29. Solament, tenen el títol, ja que al davant del que deuen imposar la seva tasca per complir, no han servit per res, i creuen que el poble es confia al seu talent, al través del seu ideal inmereixedor. No té d'ésser així; tot element que és incapaç per defensar un compromís, és molt lògic que presenti la dimissió, i no, com ens trobem, que qualsevol element, pel sol fet de tenir el títol de conseller, li sembla que el poble s'hi té d'ajupir.

En la nota publicada el dia 4 del corrent, aludíem, impensadament, el senyor mestre de nois. A fi de que les coses quedin al seu degut lloc, ens plau manifestar que hem visitat els treballs dels escolars i que hem quedat altament satisfets de la tasca que vénen portant a cap.

Corresponsal

De Verges RATIFICANT

En un dels números de *Ciutadania*, va insertar-se un article titulat *En defensa d'un cas de Justícia*, que a tots els llocs diàriament s'ha comentat, sobres la qüestió que mencionava el mateix.

Des de la seva publicació, estic enterat, que molts pocs són els que continuament han criticat el mateix, com també la nostra actuació difamant nos a tots, sense cap contemplació.

Donant-me per al·ludit, com també els companys, no podem permènixer un moment més en silenci, car és necessari fer sentir la nostra veu públicament.

Quins són aquests temeraris que divaguen a cada moment?

De sobres són coneguts! Són aquells que encara volen que el poble de Verges continuï sotmès sota totes les seves arbitrarietats, són els mateixos, que tenen una verdadera satisfacció, quan veuen que el que treballa, sofreix i porta a sobre les seves espatlles, cargues insoportables, i fins avui havien de remandre allunyats de tots els assumptes locals i socials.

Jo crec que la pitjor decepció, era encara demostrar que fins a l'actualitat existia un *camp de bramante*, però, avui, alguns ja s'han donat compte que precisa foragitar els ambaixadors del favoritisme, bandejant-lo de la mateixa.

Si hem passat molts anys, que han vingut demostrant-nos que consentien que nosaltres portéssim una creu com vulgarment es diu, i podem dir amb tota sinceritat que ha resultat molt pesada, avui, diem ja s'ha acabat, hem quedat completament deslligats de la mateixa, i ara sí ho tenen a bé que se la carreguin al damunt aquells que encara no és possible donar-se per convençuts, els quals continuament fan manifestacions d'hostilitat a tots els actes, que han de portar a un estat florent i moltes avantatges per igual a tots els veïns.

Abans que tot, cal fer un redreçament enèrgic, posant-hi llurs esforços, i donant la cara si convé, si no volem que ens apliquin aquell adagi que diu: **HOSTES VINGUEREN QUE DE CASA ENS TRAGUEREN.**

Heu's ací un punt que pot servir d'exemple.

No obstant en l'esdevenidor el poble té la paraula.

SALVI BACH

Cine Mundial

DIUMENGE DIA 21

(tarda i nit)

Grandios esdeveniment cinematogràfic

L'AMIC MOLLA EN L'ACTE CIVIL DEL SEU MATRIMONI S'HA HONORAT A SÍ MATEIX I ENS HA HONORAT A NOSALTRES.

El Director se'ns ha casat...! Dilluns, a Palamós, al Jutjat municipal d'aquella vila, es verificà l'enllaç del nostre company Josep Molla Aliu amb la gentil senyoreta Dolors Ribas. L'acte revestí una intimitat absoluta.

Dijous passat, però, a la redacció tingué lloc un exquisit lonx. Un lonx de comiat de solteria. D'una banda un feliç esdeveniment, de l'altre, potser, quelcom poc alegre. I heus ací que al redós de la taula de treball, hi prengueren seient tots els redactors de la casa. Hi hagué de tot. Rialles, bon humor, emoció i... fins discursos.

El primer de parlar fou el company Vilà-Clara, el qual digué unes belles paraules de felicitació i encoratjament per la nova vida que ha emprès el company Molla, recomanant-li, però, que no deixi de prestar la deguda atenció a les tasques del setmanari. Després tocà el torn al company Emili Vigo, qui s'adherí a les paraules pronunciades per l'amic Vilà, expressant els seus desitjos de que En Josep Molla seguis fidel als seus ideals, i sobre tot que seguis fidel a CIVTADANIA, essent-ne tothora el digne director de fins avui. En J. Roura Illa, amb l'entusiasme encomanadís que sap posar en totes les seves peroracions pronuncià un breu, però sentidíssim parlament, curull de vehemència i d'encoratjament al company i a l'amic, que segellà amb una forta estreta de ma. El redactor Arqueros i Arqueros, també féu sentir la seva veu, expressant els desitjos que té, de que reeixi magníficament el company Molla en el nou estat en que entrarà. L'amic Narcís Lloberas, després d'uns mots de felicitació, encorajtà a que hom sàpiga sempre sustentat amb el mateix entusiasme les idealitats fins avui sustentades, i després de significar ço que és el matrimoni, digué que si es presentessin adversitats sapigués superar-les amb fe, voluntat i entusiasme. L'administrador de CIVTADANIA, Enric Esteve, féu us de la paraula, felicitant el company Molla i a la seva digna muller, desitjant los-hi tota mena de felicitat i alegries en el nou estat que han emprès. El redactor en cap Joan

Ginesta, després d'adherir-se a tot el que havien dit els demés companys que procediren en l'us de la paraula, digué que el casament civil de l'amic Molla, era una afirmació de que, el que s'escriu a les planes de CIVTADANIA, no eren paraules banals, sinó fets concrets. Després féu unes belles imatges sobre l'amor, incitant lo a que amb la noble ambició que deu sentir-se, sempre, procuri anar avant, i finalment li féu entrega del regal que la redacció li ofrenà. Per últim, En Josep Molla Aliu, agrai les paraules encomiàstiques pronunciades per tots. Digué que ell continuaria tothora com sempre i l'ésser casat no influiria en el més mínim, en proseguir amb major entusiasme que mai la tasca portada a terme fins avui. Acabà diguent que ell seria el mateix amic, tant en els instants de lluita i triomf, com en les hores d'adversitats i depressió, i que les portes de la seva llar ben obertes restaven per tots nosaltres. Tots els parlaments foren subratllats amb unànimes mostres d'aprovació. Un estel d'emoció, s'apoderà de tots nosaltres. Al cap d'uns instants, però, retornà la mateixa alegria optimista.

Lector amic: El Director s'ens ha casat! Però si tú, ets tingut la paciència de llegir aquesta ressenya, pots respirar tranquil, que com fins avui, CIVTADANIA, sortirà el dijous...!

NOVES

Ha ingressat a la presó del partit, disposat pel Jutjat de primera instància, el veí de Torroella de Montgrí, Salvador Carreras Bonat, que va agredir el Jutge municipal d'aquella població.

L'entitat d'E. R. Ateneu Pi i Margall diumenge va celebrar ball de societat en obsequi als senyors socis i llurs famílies, veint-se molt concorregut i animat.

Fou amenitzat pe l'Antiga Principal d'aquesta ciutat.

Dijous i divendres passat el veí poble de Cruïlles celebrà la seva festa major, primera festa de primavera que's celebra en aquestes contrades.

El primer dia hom hi notà molta concurrència, aquesta minvà el segon dia malgrat tot, però, no té comparació amb la concurrència d'altres festes majors en les quals s'hi abocava la major part de la gent de totes les poblacions veïnes, resultant un magnífic aplec amb les típiques verenades i els esclats de la joventut.

Ara els balls de vetlla han desfigurat tot el que tenien de típics aquests aplecs, i hom ha pogut constatar que els organitzadors d'aquestes festes majors han anat de cara a la qüestió econòmica quins ingressos surten dels concurrents forasters.

Les cobles La Principal d'aquesta

i la garantia d'un funcionament perfecte durant molts anys, testimoniats per milers de referències de tota Espanya, vos ofereix la calefacció

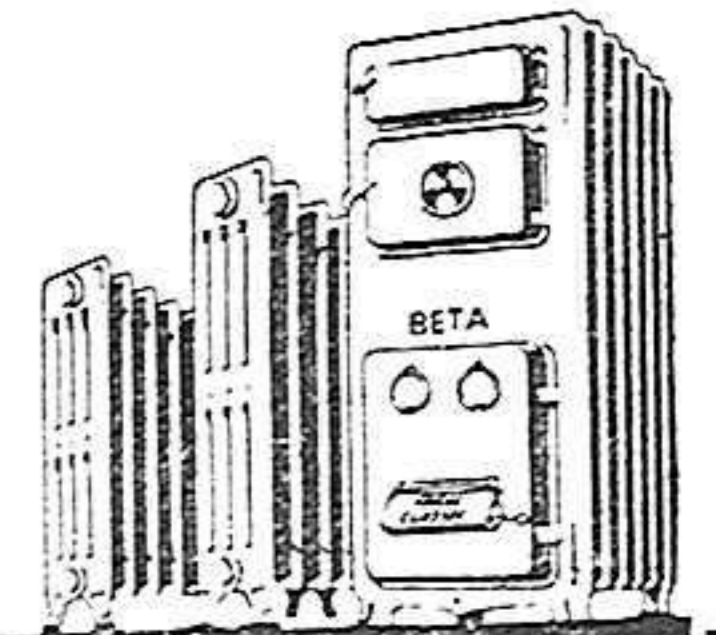
IDEAL CLASSIC

DEMANEU FASCICLES GRATUITS A

ANICET TARRADELLES

Diputat Caimó 3 = LA BISBAL

PRESSUPOSTOS GRATIS

ciutat i La Selvatana, foren les encarregades d'amenitzar els festeigs que es desenvoluparen aquests dies.

Han presentat demanda de matrimoni en el Jutjat municipal Gregori Vallejo Dominguez amb la senyora Pietat Daura Estiu.

Segons notícies facilitades en la secretaria de l'Ajuntament, sembla que la majoria de propietaris que tenen les façanes per adecentar estan disposats a realitzar aquestes obres conforme les indicacions de l'Alcaldia.

En mantes ocasions s'han presentat queixes per part de regidors, en sessions municipals, sobre arrenjaments en el carrer d'Ignaci Iglesias la qual cosa la trobem ben posada en raó, més nosaltres tenim a bé cridar l'atenció del nostre batlle amb respecte el perill que per a la seguretat personal suposa aquell precipici existent al començament del rec del Molí.

Organitzat per les dames catequístiques del Foment Catòlic, el secretari o ex secretari del senyor Cambó senyor Joaquim M. Nadal els va explicar una conferència desenrotllant el tema «Drets nous. Vida nova.»

Les assistents varen aplaudir a mossèn Nadal tal com hom pot suposar.

Ha quedat vacant el càrrec de Guàrdia municipal per a la vigilància de la presó del partit.

Divendres de la setmana passada varen ésser detinguts, per indocu-

mentats, dos individus d'un caire sospitosos els quals foren presos fins que hagueren acreditat la seva personalitat.

El governador senyor Prunés diumenge estigué en aquesta ciutat fent una visita a les obres que's realitzen per a la defensa del Daró.

Els joves de l'Ateneu Pi i Margall que constitueixen la secció de declamació, estan assajant el grandios drama de l'insigne Angel Guimerà «Terra baixa».

A les tres de la tarda del dimarts es rebé per la Radio, la notícia de que El Butlletí de la Generalitat duia inserida l'autorització a l'Ajuntament de La Bisbal per a vendre el solar de la seva propietat del carrer del Dr. Robert i una casa de la plaça de Benet Mercader.

El dimarts i dimecres de l'última setmana foren vacunats i revacunats nombrosos infants i algun adult. L'operació s'efectuà g'atutament en la Casa Consistorial pel metge titular Sr. Marcel Ralló.

Al jutjat de Sant Joan de Palamós han presentat demanda de matrimoni en Ricard Mercader Barnés d'aquesta ciutat i na Teresa Caxàs Llagostera d'aquella població.

Diumenge passat, en el camp local, es celebrà un partit de fútbol entre els Angelets d'aquesta i l'equip de Serra de Daró, finalitzant el partit amb l'empat a tres gols, obtinguts, els bisbalencs, per Muxart i Rasós (2). L'equip local, el formaven Sunyer, Jofre, Cama, Saballs, Mollà, Figueres, Avellí, Rasós, Muxart,

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

La Bisbal trimestre . . . 2:50 ptes

Fora, trimestre . . . 3:00 >

Estranger, trimestre . . . 4:00 >

PER ANUNCIS
DEMANI'S LA TARIFA

CIVITADANIA

Redacció i Administració

Avinguda de la República 17
entressol

IMPREMTA
Carrer de Pi i Margall núm. 20

Gispert i Muriscot. El públic, regular.

Han començat les obres d'embelliment de la font situada al carrer de Serra i Sans. Pel que es va veient sembla que aquestes millores contribuiràn a la bona vistositat donant una nota alegre en aquell carrer.

En el carrer d'Agustí Font s'han instal·lat les típiques barques amb motiu de la propera fira de Cinquagesma.

Foren molts els bisbalencs que diumenge passat es traslادaren al veí poble de Flassà assistint al miting d'E. R. de C. que tingué lloc en el Centre Republicà. Retornaren tots ells gratament impressionats dels discursos que s'hi pronunciaren, especialment del Sr. Casanoves.

Ens ha causat una impressió deplorabile el fet de que algun individu inconegut pretenguent portar a terme una obra *graciosa* o d'evidentíssima mala fè, esqueixés un dels tendres arbres plantats en el carrer de Coll i Vehí. Esperem que l'Ajuntament pendrà enérgiques mesures encaminades a evitar la repetició d'aquests fets.

Dimarts passat retornà a la nostra població després d'uns mesos de llarga malaltia el poeta bisbalenc Sr. Francesc Carreras i Padrós cò que celebrem ben sincerament.

«Sindicat Bisbalenc de Treballadors de la Terra.»

Tercera llista pública per adquisició de coets granífucs contra les pedregades.

	PESSETES
Suma anterior.	450:50
Sindicat de T. de la Terra.	20'—
Joan Plaia.	5'—
Lluís Comalada	5'—
Francisco Parets	3'—
Francisco Batlle	5'—
Suma.	493:50

Properament el Sindicat donarà compte de l'inversió de les quantitats subscrietes, en l'adquisició de coets granífucs.

Terrassàl Coopera a aquesta obra si ets home previsor i vols ajudar a la defensa de tes collites.

Per subscripcions :
ALVAR CANÉ RIBAS

Cursa ciclista. Diumenge vinent, dia 21, a les 2:45 de la tarda, organitzada per l'entitat ciclista PEDAL CLUB BISBALENC, suara constituïda, es celebrarà una espectacular cursa, en la qual solament podran prendre-hi part, principiants i veòfites. El recorregut consistirà en trenta voltes al circuit com-

prés entre el Passeig, Paral·lel i carretera de Girona, atorgant-se valuosos premis. Simpàtiques damiselles postularan per recaptar cabals per atendre a les despeses que a aquesta entitat ocasionarà l'organització d'un control per la propera volta de Catalunya.

Les expendidurries de tabacs tindran tancat en les següents hores:

Dies feiners : De 2 a 4 de la tarda, des del 15 d'octubre al 14 de març, i de 2 a 3 i mitja, des del 15 de març al 14 d'octubre.

Dies festius : De les 4 a les 5 i mitja del 15 d'octubre al 14 de març i de 4 a 6 del 15 de març al 14 d'octubre.

Demà, divendres, en el Teatre Olympia actuarà la Companyia Alarma Estorch en la representació de *El llit de les engúnies*.

AJUNTAMENT

Sessió de primera convocatòria celebrada per la Corporació municipal dia 16 de Maig sota la presidència del batlle Pere Lloberas, amb assistència dels regidors senyors Carré, Llenas, Sala, Figueres, Tarrés, Prim, Ponjoan i Vernet.

Es llegida i aprovada l'acta de l'anterior i seguidament s'entra en L'ORDRE DEL DIA

Es dona compta d'una lletra de l'U. E. de Sans en la qual en termes molt afectuosos, agraeix a l'Ajuntament la cooperació en la propera cursa ciclista per a la volta a Catalunya.

Es dona llegiment d'una comunicació de la prefectura d'Obres Públiques en la qual posa de relleu que seran degudament ateses les aspiracions de les municipalitats afectades per la carretera de Palamós a Girona, procurant practicar totes les obres d'adop en consonància amb els recursos de que disposen.

En la mateixa comunicació el Cap d'Obres Públiques reconeix la justícia amb que els seus subalterns son considerats per part de l'Ajuntament de La Bisbal per la seva laboriositat en el treball de les carreteres.

S'aprova una relació de comptes de particulars que ascendeixen a 4309'05 pessetes.

Passa a la Comissió de Governació una instància del ciutadà senyor Josep Boix Plà que presenta la renúncia del càrrec de Fontaner municipal.

Passa a tractar-se del projecte d'urbanització del carrer d'Agustí Font, i la presidència exposa que l'obra a realitzar ha d'ésser en consonància amb l'embelliment que's donarà a l'esmentada via. Diu que no cal permetre que aquest carrer tingui parió amb aquella urbanització de la vinya del Cementiri vell que qualifica com el més gran desacord de les coses més mal fetes pels Ajuntaments de la dictadura.

Cal que hom s'assabenti de l'urbanització que caldrà donar, la qual cosa explica, per que n'estiguin enterats els que vulguin adquirir terrenys com també la propietària, ja que en mig d'aquells solars hi ha una feixa de terreny que està sotmés a via pública que, segons el plànol, un carrer transversal hi serà obert per a donar més relleu a la nova urbanització.

Es dona compte d'un escrit de la Societat d'Obres i Construccions en la qual assabenta l'impossibilitat de prosseguir les obres de la parada de la carretera per l'emplaçament de tuberies per a clavagueres, al·legant que troben capes de sorra que dificulten la realització d'aquelles obres amb perill constant de greus accidents per els obrer que hi treballen, i l'Ajuntament acorda que la Comissió de Governació formuli el corresponent dictàment sobre el particular

S'autoritza el veí del carrer de Vallés i Ribot, senyor Carmel Maruny, per a practicar reformes a la casa n.º 140 de l'esmentat carrer.

La presidència fa esment de que hi han mans destructives que's dediquen a malmetre la paret del camp d'esports. Creu que l'Ajuntament deu tenir de reparar aquelles desperfectes solament per a donar l'impressió de que no hi ha dret a perjudicar les coses que el comú les te de pagar, i se l'autoritza per a que adopti les mesures per arrenjar aquells desperfectes.

S'aprova un expedient de transfeència i habilitació de crèdit per atendre a la pavimentació de carrers que no tenen consignació i altres atencions també de reformes urbanes.

El senyor Llenas dona compte de les dades presupostuàries per la construcció d'un pou a la necròpolis per atendre el regatge d'aquells jardins, i suposa que les despeses no passaran de mil pessetes, per la qual cosa se l'autoritza per a que dongui tot l'impuls per a la realització immediata de la construcció del pou.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Pampallugues

Obsessió

Malgrat que l'obstrucció a l'obra del Parlament de la República no ens ha inquietat mai, lo qual fa que no concedim crèdit a la possibilitat d'un govern Lerroux, sovint, com una mena d'obsessió punxant, ens fem aquesta pregunta «Quina mena de governadors faria don Alexandre?»

Naturalment, nosaltres no arribem a contestar aquesta pregunta amb paraules, però el somriure inevitable de cada vegada bé deurà voler dir alguna cosa. I no s'atura aquí el treball del nostre subconscient. A voltes l'obsessió es redueix, es concreta ja a l'àmbit gironí «Qui seria governador de Girona en un govern Lerroux?»

Algun home de pes? Algun ex-joven barbaro? Algun ex-pupic col·laborador de la dictadura? Deuria ésser alguna cosa així, si fa o no fa. En concret, però, l'única cosa que gosariem a assegurar, és que el governador radical no seria cap home de consciència, ni cap home verament esquerrà.

Si arribés aquest cas que ara és una simple fantasia, hi hauria decepcions de moltes ànimes en pena. Els primers potser serien els últims. I tan com esperen...

Carles Casademunt

Odontòleg

CONSULTA—Divendres: de 10 a 3.

PLAÇA CONSTITUCIO, 2

Xampany Glacier

TEATRE OLYMPIA

CINEMA SONOR

Avinguda de la República

LA BISBAL

DISSABTE NIT. DIUMENGE TARDA I NIT

Altra de les obres genials produïda per la Cinema matografia moderna quina projecció està admirant tot el món.

EL HOMBRE Y EL MONSTRUO

Primer Premi d'interpretació del gran actor FEDERIC ARCH.

ESTRENA d'una divertidíssima comèdia titulada.

ME VOY A PARIS

Per LILYAN TASHMAN, LEON ERROL i ZAZU PITTS.

La còmica: PATINANDO POR EL MUNDO